

2. Do leków sporządzanych w aptece, a zawierających w swym składzie środek odurzający lub środek bardzo silnie działający wydaje się odpis recepty. Odpis innej recepty na lek sporządzony w aptece należy również wydać na życzenie lekarza lub osoby realizującej receptę.

§ 10. 1. Poza przypadkami określonymi w § 9 ust. 2 apteka sporządza i wydaje odpis recepty na lek wydawany za pełną opłatą, jeżeli:

- 1) lek zawiera w swym składzie środki, które mogą być wydawane bez recepty, lub
- 2) na receptce lekarz zamieścił adnotację dotyczącą powtórzenia danego leku.

2. Odpis recepty (ust. 1) przy każdej ponownej realizacji traktuje się jako receptę.

3. Przepis ust. 2 nie dotyczy odpisów recept na leki zawierające w swym składzie środek odurzający.

§ 11. Etykiety apteczne oraz odpisy recept, o których mowa w § 9 i 10, powinny być w kolorze:

- 1) białym — do leków przeznaczonych do użytku wewnętrznego bądź iniekcji,
- 2) pomarańczowym — do leków przeznaczonych do użytku zewnętrznego.

§ 12. 1. Opakowania leków sporządzonych w aptece oraz leków gotowych wydawanych we własnym opakowaniu apteki powinny być przystosowane do rodzaju leków oraz chronić je w miarę potrzeby przed światłem i czynnikami atmosferycznymi.

2. Opakowania leków, o których mowa w ust. 1, powinny mieć odpowiednie oznaczenia, a w szczególności:

- 1) emblemat oka — dla leków ocznych,
- 2) napis ostrzegawczy „truczyna — do użytku zewnętrznego” — dla leków zawartych w wykazie A Farmakopei Polskiej, stosowanych do użytku zewnętrznego.

§ 13. 1. Jeżeli apteka wydaje we własnym opakowaniu leki gotowe, na opakowaniu powinna być umieszczona etykieta apteczna zawierająca:

- 1) adres apteki,
- 2) nazwę, dawkę, ilość i cenę leku, a na opakowaniu tabletek (drażetek, kapsułek) oraz ampulek również numer serii lub datę ważności.

2. Przepisy § 11 stosuje się odpowiednio.

§ 14. Należność za lek sporządzony w aptece należy pobrać z góry, a cenę leku i kwotę pobranej należności — odnotować na receptce.

§ 15. 1. Leki wydaje się z aptek według kolejności zgłoszeń.

2. Poza kolejnością należy przyjmować recepty oraz sporządzać i wydawać leki, jeżeli:

- 1) lek lub materiał opatrunkowy są potrzebne do udzielenia pierwszej pomocy,
- 2) recepta zawiera adnotację „wydać natychmiast” lub równoznaczną,
- 3) recepta wystawiana jest na surowice lub szczepionki.

3. Ponadto poza kolejnością przyjmuje się recepty od inwalidów, kobiet ciężarnych, honorowych dawców krwi oraz pracowników służby zdrowia.

4. Dzieciom do lat 14 wolno wydawać tylko leki dozwolone do sprzedaży odroczonej.

§ 16. Przy wydawaniu leku z apteki należy:

- 1) skontrolować datę ważności leku oraz sprawdzić, czy nie wykazuje on cech świadczących o niewłaściwej jakości,
- 2) sprawdzić, czy lek wydawany jest dla osoby, dla której recepta została wystawiona,
- 3) w razie potrzeby i w miarę możliwości udzielić osobie odbierającej lek wskazówek co do sposobu jego użycia i przechowywania.

§ 17. Pracownik farmaceutyczny apteki, który wydaje lub sporządza lek, ponosi odpowiedzialność za jego wydanie i sporządzenie.

§ 18. 1. Recepty i zapotrzebowania na środki odurzające należy przechowywać w aptece przez okres 3 lat, a pozostałe recepty i zapotrzebowania — przez okres 2 lat, licząc od dnia 1 stycznia roku następującego po dacie realizacji recepty.

2. Kierownik apteki ponosi odpowiedzialność za należyte przechowywanie recept i zapotrzebowań oraz prowadzenie i przechowywanie obowiązującej dokumentacji.

§ 19. 1. Pracownicy apteki obowiązani są zachować w tajemnicy wszystko, o czym dowiedzieli się w związku z realizowaniem recepty.

2. Receptę przyjętą do realizacji w aptece wolno okazywać tylko osobie, która wystawiła receptę, osobie, dla której recepta została wystawiona, oraz osobom uprawnionym do kontroli aptek.

3. Farmaceuta, który ma uzasadnione podejrzenie, że recepta została sfałszowana, powinien podjąć starania w celu wyjaśnienia tych podejrzeń, a jeżeli jest to niemożliwe, powinien odmówić realizacji recepty.

§ 20. 1. Apteki wydają leki i inne artykuły dozwolone do obrotu aptecznego w czasie ustalonych godzin pracy, dyżurów nocnych oraz pogotowia pracy.

2. Godziny pracy aptek oraz dyżury nocne i pogotowie pracy ustala właściwy do spraw zdrowia organ prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa) na wniosek właściwego zarządu aptek.

§ 21. Przepisy § 1—9, § 11—13 oraz § 15—20 stosuje się odpowiednio do aptek kolejowych, z tym że ustalenia, o których mowa w § 1 ust. 2, § 2 ust. 1—3 oraz § 20 ust. 2, podejmują właściwe do spraw zdrowia organy prezydiów wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) na wniosek zarządu służby zdrowia właściwej okręgowej dyrekcji kolei państwowych.

§ 22. Traci moc rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 18 września 1956 r. w sprawie wydawania przez apteki otwarte i kolejowe leków i innych artykułów dozwolonych do obrotu aptecznego (Dz. U. z 1956 r. Nr 42, poz. 197, z 1958 r. Nr 11, poz. 44, z 1960 r. Nr 32, poz. 183, z 1961 r. Nr 25, poz. 123, z 1963 r. Nr 17, poz. 96 i z 1966 r. Nr 27, poz. 166).

§ 23. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1969 r.

Minister Zdrowia i Opieki Społecznej: *J. Kostrzewski*

76

ROZPORZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO KOMITETU PRACY I PŁAC

z dnia 5 kwietnia 1969 r.

w sprawie podstawy wymiaru rent i wysokości składek na ubezpieczenia społeczne właścicieli taksówek.

Na podstawie art. 9 ustawy z dnia 29 marca 1965 r. o ubezpieczeniu społecznym rzemieślników (Dz. U. Nr 13, poz. 90) oraz § 17 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia

20 marca 1969 r. w sprawie ubezpieczenia społecznego właścicieli taksówek (Dz. U. Nr 9, poz. 66) zarządza się, co następuje:

§ 1. Dla osób objętych ubezpieczeniem społecznym na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 20 marca 1969 r. w sprawie ubezpieczenia społecznego właścicieli taksówek (Dz. U. Nr 9, poz. 66) podstawę wymiaru rent oraz wysokość składek na ubezpieczenie społeczne za te osoby stanowią miesięcznie następujące kwoty:

Dla trudniących się zarobkowo przewozem własnymi samochodowymi taksówkami osobowymi i bagażowymi lub ciężarowymi pojazdami samochodowymi	Podstawa wymiaru rent w zł	Wysokość składki na ubezpieczenie społeczne w zł
w gromadach oraz w osiedlach i miastach do 50 tys. mieszkańców	2.000	200
w miastach powyżej 50 tys. mieszkańców do 200 tys. mieszkańców	2.400	240
w miastach powyżej 200 tys. mieszkańców do 400 tys. mieszkańców	2.700	270
w miastach powyżej 400 tys. mieszkańców	3.100	310

§ 2. 1. Dla obliczenia renty starczej i renty inwalidzkiej przyjmuje się odpowiednią kwotę podstawy wymiaru renty określoną w § 1; jeżeli w okresie ostatnich 5 lat ubezpieczenia nie uległa ona zmianie ze względu na zmianę miejsca wykonywania przewozów.

2. Jeżeli w okresie ostatnich 5 lat ubezpieczenia kwota podstawy wymiaru renty uległa zmianom ze względu na zmianę miejscowości wykonywania przewozów, za podstawę wymiaru renty przyjmuje się przeciętną miesięczną jej kwotę obliczoną z tego okresu.

3. Jeżeli ubezpieczenie trwało krócej niż 5 lat i w tym okresie nastąpiła zmiana kwoty podstawy wymiaru renty, dla obliczenia renty przyjmuje się przeciętną kwotę miesięczną z faktycznego okresu ubezpieczenia.

§ 3. Dla obliczenia renty rodzinnej przyjmuje się:

- 1) w razie śmierci ubezpieczonego — kwotę określoną w § 2,
- 2) w razie śmierci rencisty — kwotę, która stanowiła podstawę wymiaru jego renty.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1969 r.

Przewodniczący Komitetu Pracy i Płac: *M. Krukowski*

77

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 11 marca 1969 r.

w sprawie przystąpienia Cypru do Jednolitej konwencji o środkach odurzających z 1961 r., sporządzonej w Nowym Jorku dnia 30 marca 1961 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z artykułem 40 ustęp 3 Jednolitej konwencji o środkach odurzających z 1961 r., sporządzonej w Nowym Jorku dnia 30 marca 1961 r. (Dz. U. z 1966 r. Nr 45, poz. 277), został złożony dnia 30 stycznia 1969 r. Sekretarzowi Generalnemu

Organizacji Narodów Zjednoczonych dokument przystąpienia do powyższej konwencji przez Cypr.

Zgodnie z artykułem 41 ustęp 2 konwencji weszła ona w życie w stosunku do Cypru dnia 1 marca 1969 r.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. *J. Winiewicz*

78

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 14 marca 1969 r.

w sprawie ratyfikacji przez Jordanię i Wenezuelę Konwencji (nr 98) Międzynarodowej Organizacji Pracy dotyczącej stosowania zasad prawa organizowania się i rokowań zbiorowych, przyjętej w Genewie dnia 1 lipca 1949 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z artykułem 7 Konwencji (nr 98) Międzynarodowej Organizacji Pracy dotyczącej stosowania zasad prawa organizowania się i rokowań zbiorowych, przyjętej w Genewie dnia 1 lipca 1949 r. na trzydziestej drugiej sesji Konferencji Ogólnej Międzynarodowej Organizacji Pracy (Dz. U. z 1958 r. Nr 29, poz. 126), Dyrektor Generalny Międzynarodowego Biura Pra-

cy zarejestrował ratyfikacje powyższej konwencji dnia 12 grudnia 1968 r. przez Jordanię i dnia 19 grudnia 1968 r. przez Wenezuelę.

Zgodnie z artykułem 8 konwencji wejdzie ona w życie w stosunku do Jordani i dnia 12 grudnia 1969 r. i w stosunku do Wenezueli dnia 19 grudnia 1969 r.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. *J. Winiewicz*

Redakcja: Urząd Rady Ministrów — Biuro Prawne, Warszawa, al. Ujazdowskie 1/3.
Administracja: Administracja Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, Warszawa 34, ul. Powsińska 69/71 (skrytka pocztowa nr 3).

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów
w Zakładach Graficznych „Tamka”. Zakład nr 1. Warszawa, ul. Tamka 3.

Zam. 254,

Cena 1,60 zł.